

REDMO

REGISTRE DE DONANTS DE MEDULLA ÒSSIA

El Pla Nacional de Medul·la Òssia. Dr. Rafael Matesanz.
Director de l'Organització Nacional de Trasplantaments.
Pàgs. 02-03

L'edat sí que compta. L'edat màxima per registrar-se com a donant és un motiu freqüent de consulta al departament de donants del REDMO.
Pàg. 04

Campanya de Nadal. Viure la malaltia i la recuperació en la intimitat familiar contribueix al benestar emocional del pacient i en permet una millor recuperació.
Pàgs. 12-13

Revista REDMO Desembre 2016 (nº 24)

C/Muntaner, 383 2º. 08021 Barcelona

93 414 55 66

www.fcarreras.org

Continguts:

Departament de Comunicació

Disseny i maquetació:

aliamc@grafika.help

SUMARI*

01

EDITORIAL
SR. JOSEP CARRERAS

02

EDITORIAL
DR. RAFAEL MATESANZ

03

**L'EDAT SÍ
QUE COMPTA**

04

**MEDULLA
ÒSSIA O SANG
PERIFÈRICA?**

05

**EN QUÈ CONSISTEIX
EL TRACTAMENT
AMB CAR-T CELLS?**

06

**EXEMPLES
D'IMPARABLES:
TESTIMONIALS**

07

NOTÍCIES

08

**CAMPANYA
DE NADAL**

01

Apreciat/ada amic/iga,

Un any més, el REDMO ha continuat treballant de manera IMPARABLE gràcies a l'important increment de donants de medulla òssia que hi ha hagut al nostre país.

El **Registre de Donants de Medulla Òssia** (REDMO) va ser creat per la Fundació Josep Carreras el 1991 amb l'objectiu d'aconseguir que tots els pacients amb leucèmia que necessitaven un trasplantament de cèl·lules mare de la sang per curar-se i no tenien un donant familiar compatible poguessin accedir-hi mitjançant una donació procedent d'un donant voluntari no emparentat.

Des del 1991, més de 8.000 pacients de tot el món han pogut rebre un trasplantament gràcies a un donant o una unitat de sang de cordó umbilical que els ha proporcionat el REDMO.

Estem realment orgullosos de vostè que ha volgut formar part d'aquest gran registre i que, amb la seva solidaritat, predisposició i actitud desinteressada, està disposat/ada a ajudar qualsevol pacient del món que pugui necessitar la seva donació.

La nostra voluntat és sempre informar detalladament sobre el procés de la donació de medulla òssia, sang perifèrica o sang de cordó umbilical i, per això, en aquest número volem explicar-li alguns aspectes que poden ser del seu interès.

No voldria acabar sense abans desitjar-li **un bon any 2017, sobretot, amb molta salut.**

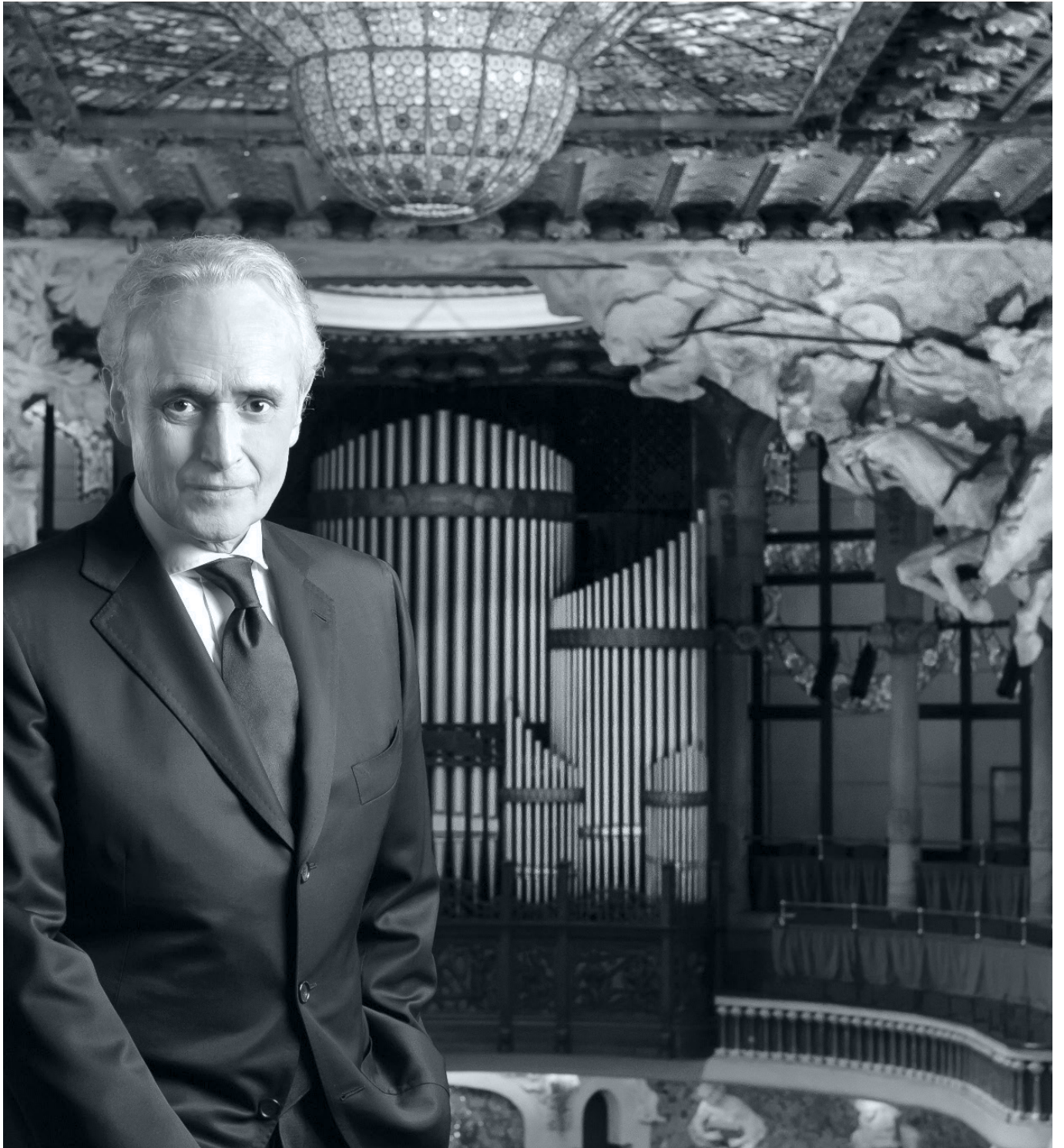
Des de la Fundació continuarem endavant amb el nostre objectiu: que algun dia la leucèmia sigui una malaltia curable en el 100% dels casos. Per això, **fins que la curem, NO PARAREM.**

Gràcies per fer-nos imparables.
Atentament,

Sr. Josep Carreras,
President

El Pla Nacional de Medulla Òssia

02

Dr. Rafael Matesanz.

Director de l'Organització Nacional de Trasplantaments.

A finals del 2016, l'Estat espanyol superarà amb tota seguretat el quart de milió de donants de medulla, encara que és possible que alguns triguin una mica a incorporar-se definitivament al Registre Espanyol de Donants de Medulla Òssia (REDMO) fins a completar el procés administratiu. La importància d'aquesta xifra s'entén millor si tenim en compte que, **per assolir els 100.000 primers donants, van caldre vint anys.** Tot va canviar quan el 2012 va començar el PLA NACIONAL DE MEDULLA ÒSSIA, una sèrie d'accions integrades que van comprometre les comunitats autònomes, centres de transfusions, societats científiques, professionals, associacions de pacients i de donants, en definitiva, tots els agents involucrats en el procés de captació, tipatge i atenció integral dels

donants de medulla, que coordina l'ORGANITZACIÓ NACIONAL DE TRASPLANTAMENTS i la FUNDACIÓ JOSEP CARRERAS.

Amb un notable esforç econòmic del Ministeri de Sanitat i de les conselleries de Sanitat de les comunitats, el Pla Nacional va representar una reconsideració global i una modernització de tot el sistema de donació de medulla a l'Estat espanyol, que aprenia d'aquells que ho feien millor, agilitzant tots els tràmits i traslladant a totes les comunitats les mesures necessàries per facilitar que tot aquell que volgués ser donant ho pogués ser amb les menors molèsties possibles i amb la deguda informació necessària per poder dur a terme aquest gest de solidaritat amb totes les garanties.

100.000 *
1991-2012

200.000 *
2015

400.000 *
2020

Gràcies a això es va aconseguir **l'objectiu de doblar les xifres de partida el 2015** amb un any d'antelació i ara ens trobem embarcats a arribar als **400.000 el 2020**, una fita que sens dubte pretenem assolir molt abans, ja que el ritme d'incorporació de nous donants, que a la meitat del 2016 era ja de 120 per dia no fa més que créixer i està en camí de superar totes les expectatives.

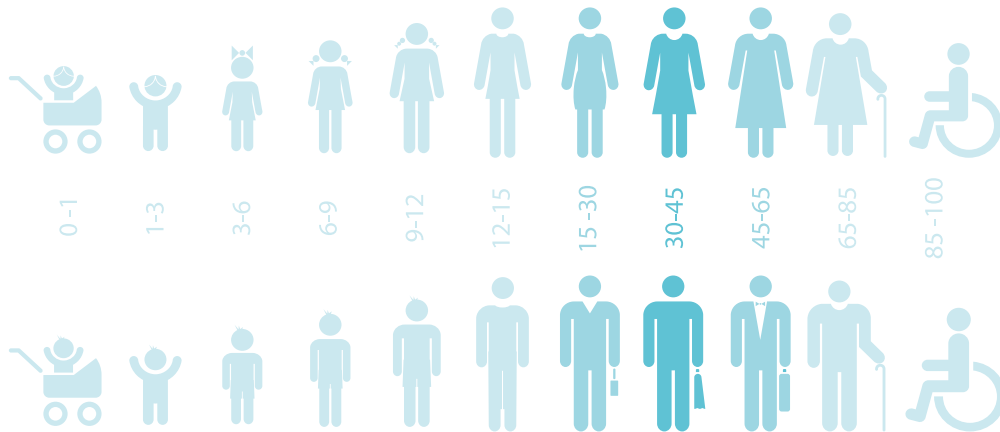
Vull oferir el meu reconeixement i agraïment a tots els que ho han fet possible

i que han decidit o decidiran en un futur fer-se donants de medulla. És possible que no els cridin mai, però el que sí que és segur és que si en algun lloc del món sorgeix una ànima bessona amb dificultats a causa d'aquesta malaltia i amb la medulla del donant aconsegueix salvar-se, difícilment experimentaran en la vida una sensació més gratificant que la d'haver donat la vida a un semblant per les venes del qual correrà la mateixa sang. Val la pena.

03

L'edat sí que compta

Dr. Enric Carreras.
Hematòleg.
Director del Registre
de Donants de
Medulla Òssia
(REDMO) de la
Fundació Josep
Carreras.

L'edat màxima per registrar-se com a donant és un motiu freqüent de consulta al departament de donants del REDMO. Es tracta de persones interessades a registrar-se com a donants que han tingut la desagradable sorpresa d'haver estat rebutjades a causa de la seva edat al centre de donants de la seva comunitat, malgrat que es trobin dins dels límits que esmenta l'Organització Nacional de Trasplantaments o la Fundació Josep Carreras / REDMO.

És cert que la normativa vigent (que segueix les recomanacions internacionals) indica que pot ser donant qualsevol persona sana que tingui entre 18 i 55 anys. Però també ho és que les autoritats sanitàries de cada comunitat autònoma puguin decidir quin és el límit d'edat que acceptaran, i n'hi ha algunes que han establert el límit en els 35 o 40 anys.

Aquesta decisió, encara que pugui semblar arbitrària, té dues raons de ser, una de científica i una altra d'optimització de recursos sanitaris.

La raó mèdica deriva de l'observació que els resultats obtinguts en els trasplantaments fets a partir de donants joves són molt millors que els obtinguts amb donants més grans. Aquesta raó prové del fet que amb els donants joves hi ha menys complicacions greus i una millor probabilitat d'èxit. En diversos estudis, el punt de tall d'edat se situa en els 35-36 anys i aquest és el motiu del límit de 35-40 anys que han adoptat diverses comunitats (i en molts altres països com Alemanya o el Regne Unit).

La qüestió de l'optimització de recursos tampoc és insignificant, ja que un donant que es registri als 20 anys romandrà en el registre durant 40 anys

(ja que els 60 anys és l'edat màxima per a la donació) i, per tant, té moltes més possibilitats d'arribar a ser donant que una persona que es registri als 50. A això hi hem d'afegir que els centres de trasplantament eviten els donants majors de 40 anys, i només els accepten en aquells casos en què no es disposa d'un donant jove. El resultat de tot això és que, si la probabilitat de ser donant efectiu en el col·lectiu de donants és d'1 per cada 4.000 donants registrats, aquesta probabilitat és més elevada entre els joves que no pas en els d'edat més avançada. Si a aquest factor hi afegim l'elevat cost de l'estudi HLA que cal fer a cada donant, és perfectament comprensible l'adopció de mesures d'aquest tipus.

04

Medulla òssia o sang perifèrica?

Dr. Enric Carreras.
Hematòleg,
Director del
Registre de
Donants de
Medulla Òssia
(REDMO) de la
Fundació Josep
Carreras.

És freqüent que les persones interessades a registrar-se com a donants ens preguntin quins criteris se segueixen per decidir si, arribat el moment d'una donació efectiva, aquesta es farà a partir de medulla òssia o de sang perifèrica.

La sollicitud d'una font o una altra la determinen els centres de trasplantament i es fa en funció de diversos criteris clínics.

La sang perifèrica és molt rica en cèl·lules mare de la sang, fet que afavoreix l'implantament i la recuperació de la funció medullar del pacient, però conté 10 vegades més limfòcits T que la medulla òssia.

Els limfòcits T són cèl·lules fonamentals per lluitar contra la leucèmia, però també són els responsables de la principal complicació del trasplantament, la malaltia de l'empelt contra receptor, en què els limfòcits T del donant ataquen el pacient en reconèixer-hi un organisme estrany.

Per això, la sang perifèrica és la font de progenitors preferida per al tractament de leucèmies amb un elevat risc de resistència al tractament i, per tant, amb un elevat risc de recaiguda de la malaltia malgrat el trasplantament, ja que el seu efecte empelt contra la leucèmia serà més gran que amb la medulla òssia.

Per contra, en les leucèmies amb baix risc de recidiva o en les malalties no neoplàstiques, no es necessita l'efecte empelt contra la leucèmia, per la qual cosa es prefereix més la medulla òssia que la sang perifèrica, ja que ofereix menor risc de malaltia empelt contra receptor i amb això hi ha menys risc de problemes a curt i llarg termini.

A més dels criteris esmentats també entra en joc un segon aspecte, que és la relació de pes donant-receptor. Atès que disposar d'una gran quantitat de cèl·lules mare és fonamental per a una bona evolució del trasplantament, si tenim un pacient que pesa molt més que

el seu donant, el més raonable és demanar sang perifèrica, ja que permetrà obtenir molta més quantitat de cèl·lules mare. Per contra, si el pacient és un infant, amb una donació de medulla òssia hi haurà cellularitat suficient per aconseguir l'objectiu d'un bon empelt.

Actualment, **el 70% de les donacions voluntàries són a partir de la sang perifèrica, i el 30%, de medulla òssia.**

És per això que demanem als nostres donants que ho siguin tant de sang perifèrica com de medulla òssia, ja que no sabem què necessitarà el pacient fins que no arribi la sollicitud del centre de trasplantament.

Malgrat el que hem dit, evidentment, qui té l'última paraula és sempre el donant, ja que de vegades n'hi ha que prefereixen una anestèsia que no pas rebre els factors de creixement i viceversa, i sempre es respecten els seus desitjos.

05

Dr. Javier Briones Meijde.

Entrevista al doctor Javier Briones, cap del Servei Clínic d'Hematologia de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona i investigador de l'Institut de Recerca contra la Leucèmia Josep Carreras.

En què consisteix el tractament amb Car-T cells?

Es tracta de modificar genèticament els limfòcits T del mateix pacient perquè siguin capaços de reconèixer i eliminar les cèl·lules tumorals de la seva malaltia. Es poden modificar diverses subpoblacions de limfòcits T i fer-ho emprant diverses tècniques. En el nostre grup, per exemple, utilitzem un tipus de limfòcits T de memòria (cèl·lules T de memòria «stem») que tenen una gran capacitat de proliferació i d'efecte antitumoral.

Els CAR-T cells serveixen per tractar totes les leucèmies?

Cada malaltia i cada pacient requereixen els seus propis CAR-T cells, els quals s'han de generar específicament per a cadascun d'ells. El nostre grup estudia actualment l'ús d'aquesta teràpia per al tractament de limfomes i leucèmia aguda, però en un futur esperem poder-ho fer també a pacients amb altres neoplàsies hematològiques.

Quins pacients poden beneficiar-se d'aquests tractaments?

Actualment, a l'Estat espanyol, no hi ha cap centre que tracti pacients amb aquesta tecnologia, si bé hi ha diversos grups que l'estan posant a punt per a un futur proper. Als Estats Units s'està administrant a pacients amb neoplàsies hematològiques que no han respost als diversos tractaments de quimioteràpia, ni tan sols a un trasplantament hematopoètic (de medulla òssia, sang perifèrica o sang de cordó umbilical), però, de moment, dins del context d'assaigs clínics ben controlats que han de permetre valorar la veritable eficàcia d'aquesta teràpia.

Quins resultats s'estan obtenint en aquests primers pacients tractats?

Els resultats són preliminars, però les respostes que s'estan obtenint són molt bones. Parlem de pacients amb leucèmies agudes o limfomes en recidiva després de tres o quatre tractaments, és a dir, que no han respost a la majoria de tractaments que actualment estan disponibles. En aquesta situació s'estan obtenint respostes completes en un 50-80 % dels casos segons la neoplàsia, la qual cosa és extraordinària.

Té riscos aquesta teràpia?

La immunoteràpia amb cèl·lules T pot tenir efectes secundaris seriosos, precisament derivats de la capacitat de proliferació de les cèl·lules T i destrucció del tumor. Afortunadament, cada vegada tenim més coneixement de les complicacions que hi pot haver i sobre quin ha de ser el tractament específic. Fins i tot, s'han descrit guies internacionals de com tractar aquestes complicacions, per la qual cosa cada vegada les reconeixem més precoçment i el seu tractament serà més eficaç.

06

Rogelio.
Leucèmia
aguda
mieloblàstica.

La meua vida transcorria amb tota normalitat fins que el mes d'agost de 2015, de forma sobtada i inesperada, va experimentar un gir de 180° ja que em van diagnosticar una leucèmia aguda mieloblàstica. Quan el meu metge de capçalera ens va donar la notícia (la meua dona i jo havíem acudit a la trucada urgent del centre mèdic), vaig quedar-me totalment desconcertat ja que la troballa va ser com a conseqüència d'una anàlisi rutinària de sang, sense que hagués tingut prèviament cap mena de símptoma; el meu cap es va quedar totalment en blanc –o en negre!–, sense ser capaç de raonar.

Al cap de poc vaig ingressar a l'Hospital Universitari Central d'Astúries i vaig rebre el primer tractament de quimioteràpia. Van passar diversos mesos d'hospitalització i quimioteràpia amb intervals de descans i recuperació a casa. El meu ànim sempre va ser bo i positiu, malgrat que era conscient que un trasplantament de medulla era imprescindible per combatre la varietat de la meua malaltia.

Els meus dos germans no eren suficientment compatibles, per la qual cosa l'equip mèdic va activar el protocol consistent a incloure les meves dades al REDMO (Registre de Donants de Medulla Òssia) de la Fundació Josep Carreras, que disposa de les dades dels donants de tot el món, per mirar de localitzar un donant compatible.

Aquests mesos no van estar exempts de moments durs fins que els Reis Mags em van portar el millor regal possible: a principis de gener del 2016 els metges em van comunicar que havia aparegut una donant compatible; l'únic que sé d'ella és que és una dona francesa. La donació és anònima per partida doble ja que ella tampoc sap res de mi i les úniques dades que ens faciliten són el sexe i la nacionalitat.

El 22 de gener vaig ser trasplantat i, després d'un mes d'hospitalització, em van donar l'alta hospitalària. Vaig sortir molt feble i molt prim però, a poc a poc, vaig anar millorant; al moment d'escriure això (octubre del 2016) estic bastant recuperat, tot i que encara em queden alguns mesos per normalitzar la meua vida.

De moment tot rutlla bé, encara que no puc –ni dec!– llançar les campanes al vol ja que una recaiguda sempre és possible. Continuo prenent moltes pastilles per evitar el rebuig i altres mals, però estic molt content i il·lusionat.

Volia transmetre el meu etern agraïment a aquesta donant anònima que m'ha ofert la possibilitat d'una segona vida i a tots els altres donants de medulla que ho fan amb el mateix esperit.

Igualment, vull agrair a l'equip mèdic la seva gran professionalitat i el tracte tan humà que m'han donat a cada moment, i alhora fer-ho extensiu a l'equip d'infermeria pels mateixos motius, i també a la meua família i amics pel suport que m'han prestat a cada moment, especialment, la meua dona.

Finalment, vull animar a tothom que es faci donant de medulla, un tràmit realment senzill que pot salvar una vida, es pot fer alguna cosa més gran?

També és molt important la donació de sang, i n'és un exemple el fet que arran de la meua segona quimioteràpia vaig necessitar transfusions de sang i de plasma (cal tres donacions de sang per a cada bossa de plasma) pràcticament cada dia durant gairebé un mes, això és, de manera estimativa, el que correspon a unes 75 donacions de sang! Encara sort que hi ha tantes persones generoses al món!

06

Susana.
Donant de
medulla òssia.

La primera vegada que vaig escoltar la meva germana parlar de trasplantament de medulla, no li vaig fer gaire cas. Jo solia donar sang de tant en tant i mai ho havia sentit, però al centre on ella en donava, sí que li ho van explicar. I es va fer donant...

Al cap del temps, uns anys després, vaig recordar aquesta conversa quan a l'hospital on donava sang algú em va preguntar: Saps què és la donació de medulla? Ets donant de medulla? I vaig sortir d'allà amb un fullet i una conversa pendent amb la meva germana. «Explica'm què és ser donant de medulla», li vaig dir. I em va explicar exactament en què consistia.

En la següent extracció de sang em vaig fer donant. Em van dir que és molt difícil trobar un donant compatible i que potser no t'avisen mai.

I de sobte, aquest estiu em van trucar, dos anys després d'aquella anàlítica. Al principi només era per fer-me proves i veure quin grau de compatibilitat teníem. Estava contenta pel fet de poder ajudar algú, temerosa perquè passar per quiròfan sempre comporta un risc. Si no vols et pots fer enrere, però jo no vaig poder. Vaig decidir continuar endavant perquè potser jo era l'única oportunitat per a aquesta persona.

Després de totes les proves va arribar el dia d'ingressar, perquè en el meu cas va ser una extracció directa i vaig haver de passar per quiròfan. No estava nerviosa, no volia pensar que a mi em pogués passar

res dolent. Estava en un hospital i en mans extraordinàries. Tot va ser tal com s'havia previst i l'endemà ja era a casa. Amb unes quantes punxades, molestes, però sense dolor i fent vida gairebé normal.

No sabia l'abast del que havia fet fins que em van trucar de la Fundació Josep Carreras i la Mariam em va dir que, a aquestes hores, probablement ja devien haver transfós la meva medulla a aquesta altra persona. La pujada d'adrenalina que vaig tenir en aquest moment és indescriptible.

No vull ser protagonista en aquest cas, els protagonistes, els herois, són tots aquests malalts que lluiten dia rere dia, i que somien a trobar un donant altruista com jo que els retorni la vida.

M'encantaria que un dia em diguessin que el meu receptor s'ha curat, que ja no està malalt, i que tots es puguin curar. Aquest pot ser el meu desig per a aquest nou any.

Em resta, només, donar les gràcies a tot el personal sanitari que des del primer moment m'ha tractat extraordinàriament, des de la primera anàlítica al centre de Transfusions de la Comunitat de Madrid, fins a l'encomiable labor de la Fundació Josep Carreras i de l'Hospital de la Princesa, on em van fer l'extracció.

Gràcies de tot cor!

07

NOTÍCIES*

El 17 de setembre es va celebrar el Dia Mundial del Donant de Medulla Òssia, una iniciativa de la *World Marrow Donors Association (WMDA)*. El seu objectiu és recordar als ciutadans de tot el món la importància de la donació de medulla òssia.

El 17 de setembre va ser el Dia Mundial del Donant de Medulla Òssia, una iniciativa de l'Associació Mundial de Registres de Donants de Medulla Òssia (WMDA, de l'anglès *World Marrow Donors Association*). El seu objectiu és recordar als ciutadans de tot el món la importància de la donació de medulla (progenitors hemopoètics o cèl·lules mare sanguínies) i la necessitat d'informar-se adequadament abans de prendre una decisió que pugui salvar vides.

L'Associació Mundial de Registres de Donants de Medulla Òssia es va sumar d'aquesta manera a la campanya internacional que des de fa alguns anys organitzaven per aquestes mateixes dates alguns països del sud d'Europa, entre ells l'Estat espanyol.

Actualment, més de 29 milions de persones a tot el món són donants de medulla, xifra a la qual s'afegeixen les més de 700.000 unitats de sang de cordó umbilical (SCU) emmagatzemades al món. L'Estat espanyol disposa de més de 240.000 donants de medulla òssia i més de 63.000 cordons emmagatzemats en bancs públics, la qual cosa representa prop del 10% de totes les reserves mundials de SCU. El nostre país és el segon al món, després dels Estats Units, amb més unitats de SCU emmagatzemades.

El nostre país també ha fet un important esforç aquests últims anys per modernitzar el sistema de donació de medulla òssia i incrementar el nombre de donants. Al gener del 2013, l'Organització Nacional de Trasplantaments (ONT) i les comunitats autònomes, en col·laboració amb les societats científiques i les associacions de pacients, van engegar el Pla Nacional de Medulla Òssia amb l'objectiu d'aconseguir els 200.000 donants al final del 2016, objectiu que es va assolir un any abans del que es preveia.

Aquest Pla ha tingut el suport econòmic del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, que ha destinat aquests quatre anys prop de 2,32 milions d'euros (830.000 euros anuals des del 2013), per finançar, conjuntament amb les comunitats autònomes, els tipatges.

A finals de l'any passat, l'ONT i les comunitats autònomes van acordar renovar el Pla Nacional de Medulla amb un nou repte: aconseguir un mínim de 400.000 donants el 2020, amb un augment anual de 40.000 donants.

El 1991, quan es va constituir el REDMO, el nostre país disposava únicament de 102 donants.

L'ONT-REDMO, la Fundació Internacional Josep Carreras, les societats científiques, juntament amb les associacions de pacients i la resta d'integrants del Pla Nacional de Medulla Òssia, van felicitar els ciutadans espanyols per aquest èxit i els van animar a informar-se sobre la importància d'aquest tipus de donació i a seguir donant medulla òssia, una de les principals fonts de cèl·lules mare sanguínies que es poden necessitar per a un trasplantament.

El 19 de maig passat, en l'incomparable marc del Palazzo Panciatichi de Florència, va tenir lloc la presentació del llibre *Vite per la Vita*. Es tracta d'un recopilatori d'anècdotes i experiències dels voluntaris del Nucli Operatiu de Protecció Civil en els molts trasplantaments d'òrgans que han realitzat al llarg de la seva història i que els han portat per tot el món. Aquesta empresa és l'encarregada de fer la majoria dels trasllats dels progenitors hema-

topoètics als centres de trasplantaments del nostre país.

En la presentació d'aquest emotiu llibre, que va comptar amb la presència del president del Consell Regional de la Toscana, hi van assistir en qualitat de convidades i col·laboradores les nostres companyes Ana Pertusa, coordinadora de Recerca, i Núria Marieges, coordinadora del Registre de Donants de Medulla Òssia.

***Vite per la Vita*, una presentació molt especial**

Viatjar per compartir coneixement: junts, IMPARABLES

De finals de maig a primers de juny van ser les dates triades aquest any per a les reunions de la *World Marrow Donors Association* i la *International Donor Registry Conference*, respectivament. L'escenari, l'exòtica i calorosa Singapur.

En ambdues reunions, hi van assistir el director del REDMO, el doctor Enric Carreras, la coordinadora general del Registre, Núria Marieges, i el nostre responsable TIC, Mario Gran. Temes com la seguretat de les

donacions, els estàndards de qualitat per a l'acreditació dels registres i la implementació del codi únic de donants van centrar l'atenció dels nostres representants.

Així mateix, aquest mes de novembre passat també es va participar al congrés anual de la *World Marrow Donors Association* (WMDA) a Minneapolis, conjuntament amb el congrés que el registre americà NMDP / *Be the Match* organitza a la seva ciutat seu. Aquest any,

Núria Marieges, coordinadora del REDMO, Mario Gran, responsable TIC, i Anna Giner, responsable de Qualitat, van ser els nostres representants. Temes com la imminent implementació d'un codi únic per a donants i cordons a escala mundial (GRID) i millores en els sistemes de qualitat dels registres van ser àmpliament debats en un ambient de treball intens i alhora integrador.

08

Aquest any, des de la Fundació Josep Carreras, hem llançat la campanya de Nadal titulada «**OBRE LA PORTA**» enfocada al nostre programa de pisos d'acollida.

La creació de la xarxa de pisos d'acollida neix de l'especial preocupació de la Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia pel benestar del pa-

cient i la seva família durant el tractament. Des del 1994, oferim sis pisos d'acollida per a pacients, i els seus familiars, que han de desplaçar-se lluny de casa per rebre tractament en algun dels principals centres mèdics que fan trasplantaments de medulla òssia a Barcelona. Es tracta dels cinc principals hospitals públics de la ciutat que assumeixen

CAMPANYA DE NADAL

Viure la malaltia i la recuperació en la intimitat familiar contribueix al benestar emocional del pacient i permet una millor recuperació

aquest tipus de tractament per a molts pacients catalans i de molts altres punts d'Espanya: l'Hospital Clínic, l'ICO-Hospital Duran i Reynals, l'ICO-Hospital Universitari Germans Trias i Pujol, l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i l'Hospital de la Vall d'Hebron.

Després de rebre un trasplantament de medulla òssia, els

pacients han d'estar en contacte directe i freqüent amb l'hospital, la qual cosa requereix períodes llargs d'estada a prop del centre de trasplantament. Així mateix, és sempre aconsellable que el pacient estigui acompanyat dels seus familiars, i això és imprescindible en el cas de pacients infants o menors d'edat.

Per a moltes famílies que han de traslladar-se lluny del seu domicili, el cost d'un allotjament a la ciutat comtal és molt alt atès que el tractament i les posteriors cures poden perllongar-se fins a gairebé un any en alguns casos. Per tant, poder gaudir d'un habitatge gratuït, pràctic i proper al centre mèdic significa un estalvi i un alleujament molt important

en un moment en què, a més, és freqüent que els ingressos econòmics, ja escassos, cessin per la necessitat d'haver de desplaçar-se, deixar una feina fixa o autònoma, etc.

A més, viure la malaltia i la recuperació en la intimitat familiar contribueix al benestar emocional del pacient i en permet una millor recuperació.

A

T'animem a visitar el web que hem creat per a aquesta campanya:

[WWW.ABRELAPUERTA.ORG](http://www.abrelapuerta.org)

Entre moltes altres coses, podràs veure un vídeo testimonial sobre la Clàudia, una jove de 27 anys a qui, el 2015, li van diagnosticar un limfoma de Hodgkin i, que després de sotmetre's a un autotrasplantament de medulla òssia, va estar allotjada en un dels nostres pisos d'acollida.

OBRE LA PORTA

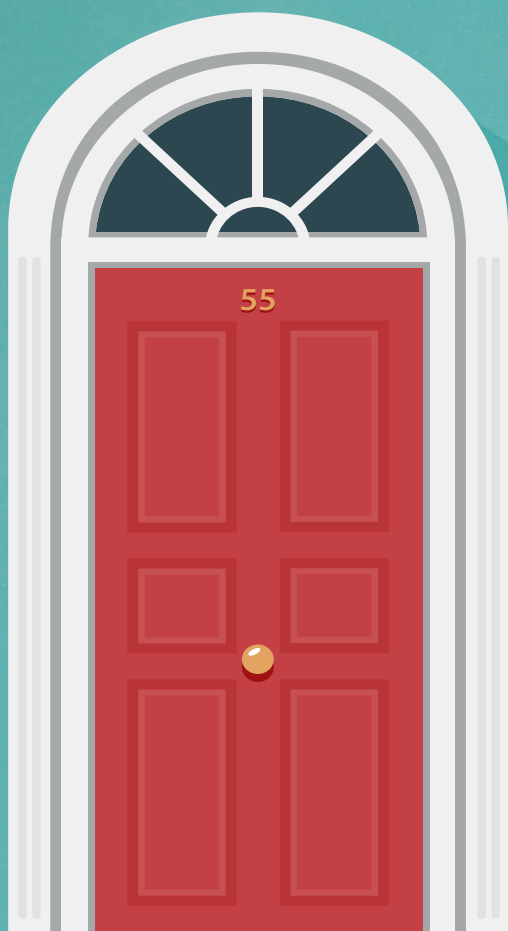
PERQUÈ ELS MALALTS DE LEUCÈMIA I LES SEVES FAMÍLIES VISQUIN EN UNA LLAR DURANT EL TRACTAMENT.

FES-HO POSSIBLE. DÓNA 6€. ENVIA ABRE AL 38008

www.abrelapuerta.org

Fundació Josep Carreras
CONTRA LA LEUCÈMIA

Fins que la curem
NO PARAREM

**OBRE
LA
PORTA**

PERQUÈ
ELS MALALTS
DE LEUCÈMIA I
LES SEVES FAMÍLIES
VISQUIN EN UNA
LLAR DURANT
EL TRACTAMENT.

**FES-HO POSSIBLE. DÓNA 6€.
ENVIA ABRE AL 38008**

www.abrelapuerta.org

Fundació Josep Carreras
CONTRA LA LEUCÈMIA

Fins que la curem
NO PARAREM